

Resolució 2260/2025, de 18 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 2237/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Cubelles

Informació reclamada: Que es realitzin determinades actuacions (no és informació pública).

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: Vist que la sol·licitud d'accés a la informació pública no està relacionada, en cap cas, amb l'exercici del dret d'obtenir informació pública, doncs demana un informe, la realització d'unes actuacions i l'apertura d'un procediment sancionador, és procedent inadmetre-la, d'acord amb l'article 29.2 de la Llei 19/2014 LTAIPBG i l'article 33.2 RGAIIP, que estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. Elaboració d'informe. Actuacions. Endegar procediment sancionador. Inadmissió. No és informació pública. Reiteració de Reclamació sense fonament. Abús de dret. Sense límits.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 13 d'octubre de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 2237/2025 presentada per una persona física contra l'Ajuntament de Cubelles en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. En la Reclamació presentada davant la GAIP la persona reclamant sol·licita el següent: "Que, en relación con el depósito municipal de vehículos, sito en el Carrer Mossen Miquel Cortí, la Agència de Residus de Catalunya (ARC) dictó dos resoluciones sancionadoras por no atender los requerimientos de adaptación del depósito a la normativa aplicable. Segundo. Que las sanciones descritas han supuesto un perjuicio económico total de 22.000 € para el erario municipal y revelan, indiciariamente, falta de diligencia y de gestión adecuada de recursos públicos por parte de las personas responsables del área competente. II. Fundamentos 1.El Codi ètic i de conducta de l'Ajuntament de Cubelles establece que el incumplimiento de las normas de conducta del Capítulo III constituye infracción grave y se sanciona conforme a la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Asimismo fija un plazo de prescripción de 2 años y que el informe del Comité de Ética es preceptivo cuando se tramitan propuestas de sanción. 2. La Llei 19/2014 tipifica las infracciones, establece las sanciones aplicables a altos cargos (art. 81), el procedimiento sancionador (art. 85), los órganos competentes para incoar (art. 86) y resolver en el ámbito local (Pleno, art. 89.4), así como la prescripción de 2 años para

las infracciones graves (art. 90). 3.A la vista de lo anterior, los hechos podrían encajar, entre otras, en las normas de conducta sobre diligencia y legalidad (art. 7) y gestión y aplicación de recursos públicos (art. 11) del Código, tanto por la desatención de requerimientos como por el perjuicio económico causado. Sol·licito: Por todo ello, SOLICITO a ese Comité de Ética: Que admita este escrito y abra actuaciones para el análisis de los hechos, requiriendo, si procede, la siguiente documentación: Primeroidentificación de la cadena de mando y responsabilidades sobre el depósito en las fechas de los hechos. Segundo Que emita el preceptivo informe previsto en el art. 16.f del Codi ètic sobre la eventual infracció de las normas de conducta del Capítulo III, valorando el perjuicio económico y demás criterios de graduación. Tercero. Que, si del análisis resultan indicios suficientes de infracció grave, se eleve propuesta al Pleno para la exigencia de responsabilidad conforme al art. 18 del Codi ètic y a los arts. 81 y 85 a 90 de la Llei 19/2014”.

3. Aquesta Reclamació coincideix gairebé exactament amb la Reclamació 2014/2025 que ja va ser inadmesa per aquesta Comissió en data 30 d'octubre de 2025 i degudament notificada a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Sobre la inadmissibilitat de la Reclamació i l'abús de dret

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

De la seva banda, l'article 18 LTAIPBG estableix que el dret d'accés es pot exercir en relació amb la informació pública definida en els termes de l'article 2.b LTAIPBG (la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei) i l'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per a poder fer-se efectiu el dret d'accés respecte d'una determinada informació aquesta ha d'existir prèviament al registre de la sol·licitud d'accés.

Respecte de la petició objecte de la sol·licitud d'accés a la informació pública que va presentar l'ara reclamant a l'Ajuntament de Cubelles en data 08 de setembre de 2025, resulta inqüestionable que no

constitueixen un exercici del dret d'accés a la informació pública, perquè es pretén de l'administració la realització d'unes actuacions i l'emissió d'un informe, qüestions que queden completament fora de l'àmbit d'aquest procediment de Reclamació, procediment limitat a l'obtenció per part de la persona que la sol·licita d'informació pública prèviament existent i en poder de l'administració, d'acord amb els preceptes anteriors. No es tracta de cap cas d'un informe preexistent en l'administració reclamada, sinó que específicament sol·licita que es confeccioni "ad hoc" un informe per part d'un òrgan de l'Ajuntament i que a llum de l'informe, a més, s'endegui un procediment sancionador.

Vist que la sol·licitud d'accés a la informació pública no està relacionada, en cap cas, amb l'exercici del dret d'obtenir informació pública, doncs demana un informe, la realització d'unes actuacions i l'apertura d'un procediment sancionador, és procedent inadmetre-la, d'acord amb l'article 29.2 de la llei 19/2014 LTAIPBG i l'article 33.2 RGAIP, que estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

Així mateix aquesta Comissió declara que tot i que la legislació catalana no recull com a causa d'inadmissibilitat en l'article 29 LTAIPBG el supòsit de les sol·licituds manifestament repetitives o abusives previst a l'article 18.1.e de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que el principi d'interdicció de l'abús de dret, establert com a principi general del dret civil pels articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol, és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, de manera que una sol·licitud d'informació abusiva podria ser vàlidament inadmesa. Així s'ha vingut considerant des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 "en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència)".

Així doncs, per qualificar-se d'abusiva, cal acreditar que la sol·licitud d'informació es realitza amb el veritable ànim de causar perjudici a l'Administració i sense benefici en termes del dret d'accés per la persona sol·licitant. En el cas que ens ocupa és palès que una Reclamació amb contingut pràcticament idèntic es va tramitar per la GAIP i li va donar una resposta en temps i forma, que va resultar en una inadmissió. Aquesta resposta ha estat completament ignorada per la persona

reclamant, que ha interposat una Reclamació davant d'aquesta Comissió amb gairebé el mateix contingut.

És criteri d'aquesta Comissió considerar que la interposició de reclamacions sense cap justificació, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, en la mesura en què es reclama informació ja obtinguda o posada a disposició prèviament per l'administració i comporta destinar recursos públics a la tasca de tramitació de la sol·licitud i d'elaboració de la seva resposta sense cap benefici per a la persona reclamant als efectes de la finalitat de la transparència i sí un evident perjudici per a l'administració afectada i per a la pròpia GAIP ja que suposa una redundància de procediments.

Aplicant aquest criteri a la Reclamació objecte d'aquest procediment, un cop examinat l'expedient reportat, és clarament injustificada i és contrària a l'equitat i a la bona fe i, per tant, suposa un exercici abusiu del dret a Reclamar davant d'aquesta Comissió tal i com queda recollit a la LTAIPBG.

Aquesta Comissió emfasitza que l'exercici del dret d'accés a la informació pública i l'eventual dret a reclamar davant de la GAIP ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que aquesta quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la llei de transparència tal i com es defineix en l'article 1.2.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de desembre de 2025, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 2237/2025 i declarar l'abús de dret per part de la persona reclamant, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 1, i declarar-ne finalitzat el procediment i publicar aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta